

HELSINGIN YLIOPISTO
Valtiotieteellinen tiedekunta
15.10.2003

Valtiotieteellisen tiedekunnan strategia kaudelle 2004-2006

1. Tiedekunnan tehtävä ja toiminta-ajatus

Valtiotieteellinen tiedekunta

Valtiotieteellisen tiedekunnan tieteenalarakenne säilyy strategiakaudella 2004-2006 olennaisilta osiltaan ennallaan. Konsistorin v. 2003 tekemien päätösten mukaisesti tiedekunnan laitosrakenteessa tapahtuu vuoden 2004 alusta lukien kuitenkin seuraavat muutokset: 1) tilastotieteen laitos yhdistetään nykyisin matemaattis-luonnontieteellisessä tiedekunnassa toimivien matematiikan laitoksen ja Rolf Nevanlinna -instituutin kanssa valtiotieteellisen tiedekunnan ja matemaattis-luonnontieteellisen tiedekunnan yhteislaitoksena toimivaksi *matematiikan ja tilastotieteen laitokseksi*; 2) antropologia - oppiaineet yhdistetään hallinnollisesti sosiologian laitoksen alaisuudessa toimivaksi *sosiaali- ja kulttuuriantropologia* -nimiseksi oppiaineeksi. Yhdistäminen tapahtuu siirtämällä nykyisin humanistisessa tiedekunnassa toimiva kulttuuriantropologia -oppiaine valtiotieteelliseen tiedekuntaan, siellä hallinnollisesti sosiologian laitoksen alaisuudessa jo nykyisinkin toimivan sosiaaliantropologia - oppiaineen yhteyteen; lisäksi 3) sosiaalipolitiikan laitoksen nimi muuttuu konsistorin päätöksen mukaisesti v. 2004 alusta *yhteiskuntapolitiikan laitokseksi*.

Kansantaloustieteen laitos muuttaa Eläinmuseon kortteliin osaksi yhdessä Helsingin kauppakorkeakoulun ja Svenska handelshögskolanin (ja VATTin) kanssa syntyvää taloustieteellisen tutkimuksen osaamiskeskittymää. Samoihin tiloihin sijoittuu myös em. kolmen yliopiston yhteisesti perustama Helsingin taloustieteellinen tutkimuskeskus (HECER), joka on hallinnollisesti konsistorin alainen erillinen laitos. Yleisen valtio-opin laitos on *Eurooppa-tutkimuksen verkoston* johtajan sijoituspaikka ja vastaavasti yhteiskuntapolitiikan laitos on *kaupunkitutkimus-verkoston* koordinaattorin sijoituspaikka.

Svenska social- och kommunalhögskolan toimii tiedekunnan yhteydessä omana itsenäisenä yksikkönään.

Tiedekunnan perustehtävä ja tulevaisuuden visio

Valtiotieteellisen tiedekunnan perustehtävä määräytyy yliopiston perustehtävän mukaisesti, ottaen kuitenkin huomioon tiedekunnan edustamien tieteenalojen ja oppiaineiden erityispiirteet.

Valtiotieteellinen tiedekunta laajentaa ja uudistaa yhteiskuntatieteellistä tietämystä harjoittamalla kansainvälisesti korkeatasoista perus- ja soveltavaa tutkimusta. Korkeatasoinen tutkimus on hyvän yliopistollisen opetuksen lähtökohta. Tiedekunta kouluttaa yhteiskuntaa ja kulttuureja monipuolisesti tuntevia asiantuntijoita, jotka kantavat vastuuta inhimillisten arvojen edistämisestä niin paikallisesti kuin maailman laajuisesti. Tiedekunta toimii aktiivisesti yhteiskuntatieteellisen asiantuntemuksen

hyödyntämiseksi uusia näkökulmia avaavassa yhteiskunnallisessa uudistamistyössä ja kriittisessä yhteiskuntakeskustelussa.

Valtiotieteellisen tiedekunnan tulevaisuuden visio perustuu keskeisesti viiteen periaatteeseen: 1) *tutkimuksen korkea laatu*, tavoitteena on tutkimuksen korkea laatu ja hyvä kansainvälinen taso kaikilla aloilla; 2) *opetuksen huippulaatu*, tiedekunta muodostaa kansainvälisesti korkeatasoisen opetus- ja opiskeluympäristön, joka saavutetaan jatkuvalla arviointi- ja kehittämistyöllä; 3) *vuorovaikutus ympäröivän yhteiskunnan kanssa*, tiedekunnalla on keskeinen rooli yhteiskunnallista päätöksentekoa tukevissa asiantuntijatehtävissä ja yhteiskunnallisessa keskustelussa; 4) *kansainvälistyminen*, tiedekunta on vetovoimainen eurooppalainen tutkijayhteisö, jonka yhteydet ulottuvat kaikkiin maanosiin; 5) *hyvä työ- ja opiskeluyhteisö*, tiedekunta edistää hyvän vuorovaikutteisen yhteisöllisyyden synnyttämistä ja ylläpitämistä, kuten myös tasa-arvotekijöiden huomioon ottamista kaikissa sen yksiköissä.

Toimintaympäristö

Valtiotieteellisen tiedekunnan strategiset painotukset ovat sidoksissa sen perustehtävään ja yhteiskunnan muutokseen. Tiedekunnalle onkin ominaista, että poliittiset, taloudelliset ja sosiaaliset kysymykset ovat myös siellä edustettujen tieteenalojen tutkimuskohteena. Yhteiskuntatieteille parhailaan käynnissä oleva yhteiskunnan muutos asettaa haasteen sekä kehittää tieteen- ja tutkimusalojen teoreettista ja metodista perustaa että vahvistaa tutkimushenkilökunnan yhteiskunnallista reagoitukykyä.

Maailmantalouden globalisaatio ja Euroopan laajeneva integraatio muuttavat taloudellisen toiminnan perusteita. Markkina- ja teknologiavetoinen talous tähtää kansainvälisen kilpailukyvyn kohottamiseen. Globalisaatioon ja Euroopan integraatioon liittyy kuitenkin myös kysymyksiä inhimillisten tekijöiden merkityksestä hyvinvoinnille ja sosiaalisen ulottuvuuden vahvistamiselle. Tärkeitä tutkimuskohteita ovat myös kansallisvaltion tehtävien muutokset ja uudet hallinnan muodot ja keinot. Niiden yhteydessä nousevat esiin ongelmat, jotka liittyvät demokraattisen päätöksenteon mahdollisuuksiin, kansalaisten lisääntyvään epäluottamukseen poliittista järjestelmää kohtaan ja muuttuvaan yksilöllisyyteen. Valtasuhteiden muutokset edellyttävät puolestaan uutta tietoa tiedon välittämisen mahdollisuuksista, erityisesti viestinnän keinoista ja asemasta.

Vaikka globalisaatio ja Euroopan integraatio ovat keskeisessä asemassa valtiotieteellisen tiedekunnan strategiassa, Venäjällä tapahtuva yhteiskunnallinen kehitys on myös tärkeä. Toisaalta Pohjoismaisen hyvinvointivaltion heikentyminen heijastaa sekä globaalin talouden että Euroopan integraation seurauksia, joilla on monentasoisia vaikutuksia suomalaiseen yhteiskuntaan. Yhteiskuntatieteiden näkökulmasta on syytä kiinnittää huomiota paitsi hyvinvoinnin edellytysten turvaamiseen myös syrjäytymiseen ja eriarvoistumisen ehkäisemiseen. Uusiin teknologioihin kiinnittyneissä tulevaisuuskuvin syrjäytymistä ja työelämän tehokkuusvaatimusten käänköpuolia ei ole juuri nostettu esiin. Niihin liittyvät myös motivaatio ja jaksaminen.

Suomalaisen yhteiskunnan muutoksen näkökulmasta pääkaupunkiseutu on avainasemassa. Huipputeknologia-vetoisen talouden keskittyminen osaamiskeskuksiin on vahvistanut pääkaupunkiseudun kansainvälistä ja kansallista asemaa ja tuonut uusia näkökulmia sen kehittämiseen. Samalla taloudellinen keskittyminen on vaikuttanut aluepolitiikan uudelleenarviointiin.

Pääkaupunkiseudun haasteena on kehittyä kansainvälisesti, mutta myös suoriutua lakisääteisistä kunnallisista tehtävistään. Sosiaalisen eheyden säilyttäminen ja monikulttuurisen kaupungin kehittäminen avaavat nekin tärkeitä näkökulmia tiedekunnassa edustettuna olevalle tutkimukselle.

Tutkimusyhteistyön kannalta ensisijaisessa asemassa on tiedekunnan tutkijoiden jo perinteisesti laaja kansainvälisten yhteyksien verkosto. Toisaalta pääkaupunkiseudun yliopisto- ja korkeakouluverkoston muodostama osaamiskeskittymä ja Helsingin yliopisto seudun ainoana monialaisena yliopistona eri kampuksineen ja tiedekuntineen tarjoaa valtiotieteelliselle tiedekunnalle erinomaisen toimintaympäristön monitieteisten tutkimuskokonaisuuksien edistämiseksi ja laajalle tiedekunta- ja yliopistorajat ylittävälle monialaisten pääaineopintoja tukevien opintokokonaisuuksien synnyttämiseksi ja erityisesti sivuaineopiskelun edistämiseksi.

Pääkaupunkiseudun lukuisat sektoritutkimuslaitokset ovat tarjonneet tiedekunnan eri laitoksille runsaasti hedelmällisiä yhteistyömahdollisuuksia.

Tiedekunnan painoalat

Helsingin yliopiston strategiassa nimetyt kymmenen tärkeintä kehittämiskohdetta ovat myös valtiotieteellisen tiedekunnan toiminnan kannalta keskeisiä. Tiedekunnan omien, suunnitelukautta 2004-2006 koskevien ensisijaisten painoalojen valinnassa on kiinnitetty erityistä huomiota toisaalta niiden relevanssiin ja ajankohtaisuuteen suhteessa tiedekunnan toimintaympäristöstä esiin nouseviin tutkimuksellisiin haasteisiin ja toisaalta tiedekunnan eri laitosten omiin tutkimusintresseihin. Ensisijaiset painoalat ovat olennaisesti myös yhteiskunnallisen vuorovaikutuksen keskiössä.

Toimintaympäristölähtöiset painoalat:

- kaupunkitutkimus, erityisesti:
 - sosiaalinen eheys, huomioiden sekä sosiologiset että sosiaalityön näkökulmat,
 - kaupunkirakenteet ja
 - kaupunkitalous
- monikulttuurisuus
- Eurooppa-tutkimus
- tietoyhteiskunta ja monimuotoinen viestintä
- väestön vanheneminen

Monitieteiset painoalat:

- tieteen ja teknologian tutkimus
- johtaminen
- ympäristöpolitiikka
- kvantitatiiviset tutkimusmenetelmät

Tiedekuntarakenteen kehittäminen:

- sosiaali- ja kulttuuriantropologia

Yliopistolliset erityistehtävät

- kehitysmaatutkimus

Korkeakoulujen väliseen yhteistyöhön perustuva kehittämiskohde
- Helsingin taloustieteellinen tutkimuskeskus (HECER)

Painoalat kohdentuvat tutkimuksen edistämiseen, mutta erityisesti ympäristöpolitiikan ja kvantitatiivisten tutkimusmenetelmien osalta myös opetuksen laajentamiseen. Tiedekunta muodostaa edellä nimetyistä laitostasoisista painoalueista huolimatta monitieteisen yhteiskuntatieteellisen kokonaisuuden. Yhteiskuntatieteellisen näkökulman tarjoaminen myös muissa tiedekunnissa sijaitseville tieteenaloille on näin ollen tiedekunnan toiminnalle leimaa antava erityispiirre. Tämän näkökulman tarjonnan esimerkkejä ovat käytännöllinen filosofia, sosiaalipsykologia ja yhteiskuntahistoria.

2. Tutkimus ja jatkokoulutus

Valtiotieteellinen tiedekunta kehittää luovia tutkimusympäristöjä, joilla on toimivat kansainväliset ja kotimaiset yhteistyöverkostot. Tiedekunta tukee omilla painoaloillaan Helsingin yliopiston aseman vakiinnuttamista Euroopan johtavien tutkimusyliopistojen verkostossa (LERU). Tiedekunnassa tehtävä tutkimustyö tähtää huippulaatuun, joka todetaan kansainvälisiin kriteereihin perustuvalla tutkimuksen arvioinnilla

Tutkimus

Tutkimuksen resurssointi tapahtuu pääsääntöisesti kilpailun ja arvioinnin perusteella. Se on ainoa keino pysyä kansainvälisessä kärjessä ja varmistaa tutkimuksen korkea laatu. Suomen Akatemian ja muiden kansallisten rahoituslähteiden lisäksi hyödynnetään entistä enemmän EU:n tutkimusohjelmia, pohjoismaisia rahastoja sekä täydentävää yksityistä rahoitusta. Myös Helsingin yliopiston tarjoamia omia voimavaroja, erityisesti tutkijakollegiumia hyödynnetään tiedekunnan tutkimus- ja jatkokoulutuksessa. Vakinaisen opettajakunnan mahdollisuuksia tutkimustyöhön tuetaan työaika- ja virkajärjestelyjen avulla. Uusia tutkimusaloja avataan määräaikaikaisilla professorin viroilla, jotka rahoitetaan joko poolista tai ulkopuolisin varoin.

Tärkeinä periaatteina pidetään monitieteisyyttä, tutkimusyhteistyötä, ja verkostoitumista sekä sitä, että tutkimushankkeet kytkeytyvät selkeästi tiedekunnan perustehtävään ja nousevat tieteellisen tutkimuksen ja toimintaympäristön muutoksesta.

Tiedekunta järjestää yhdessä keskustakampuksen hallintopalvelujen kanssa laitosten ja tutkimusprojektien käyttöön tutkimuksen tukipalveluja ostopalveluperiaatteella.

Tiedekunta tukee yliopiston strategian mukaisesti korkeatasoista, kansainväliset mitat täyttävää julkaisutoimintaa. Lisäksi tiedekunta selvittää mahdollisuuksia perustaa oma korkeatasoinen yhteiskuntatieteellinen julkaisusarja etenkin kotimaisilla kielillä julkaistavien tutkimusten, kuten väitöskirjojen näkyvyyden parantamiseksi.

Tiedekunta panostaa korkealaatuisiin kirjasto- ja tietopalveluihin; jotka tukevat sekä tutkimusta että opetusta.

Jatkokoulutus

Tohtorintutkintojen määrällinen kasvu on viime aikoina aiheuttanut ongelmia, jotka liittyvät lähinnä jatkotutkintojen laatuun. Vastuu väitöskirjojen tieteellisestä tasosta on ainelaitoksilla, mutta jatkotutkinnon laadun varmistaminen edellyttää tiedekuntatason toimenpiteitä.

Tiedekunta panostaa tähänastista vahvemmin jatkokoulutuksen infrastruktuuriin, jatkokoulutusasioiden johtamiseen ja hallintoon, palveluihin ja muihin tukitoimiin. Tätä varten tiedekuntaan perustetaan tutkimuksen ja jatkokoulutuksen kehittämistoimikunta. Tiedekunta uudistaa jatko-opiskelijoiden valintamenettelyn ja selvittää mahdollisuudet sovittaa yhteen laitosten vuotuisen sisäänoton ja käytettävissä olevat ohjausresurssit. Tavoitteena on nykyistä selkeämmän ohjeistuksen laatiminen sekä yhdenmukaisemman ja vaatimustasoltaan mahdollisimman hyvin vertailtavissa olevan valintamenettelyn aikaansaaminen laitoksille ja tiedekuntaan.

Kansainvälisten huippuyliopistojen kanssa tehdään yhteistyötä jatkotutkintojen laadun varmistamiseksi. Tiedekunnan jatkokoulutusohjelmia kehitettäessä laadullisessa vertailussa käytetään hyväksi kansainvälisten huippuyliopistojen vastaavia ohjelmia.

Oleellinen osa tutkijakoulutusta on perehtyminen kansainvälisen tiedeyhteisön käytäntöihin jo uran alkuvaiheessa. Kansainvälistä opettaja- ja ohjaajavaihtoa sekä jatko-opiskelijoiden kansainvälistä liikkuvuutta, ulkomailla opiskelua ja konferenssimatkoja, lisätään hyödyntämällä Euroopan tutkimusyliopistojen verkostoa (LERU), EU-ohjelmia (Marie Curie) ja yliopiston omia kahdenvälisiä sopimuksia. Korkeatasoisten ulkomaalaisten jatko-opiskelijoiden määrää kasvatetaan kehittämällä laadukasta englanninkielistä jatko-opetusta.

Tutkijakoulutuksen saaneilta asiantuntijoilta edellytetään työmarkkinoilla monitieteistä osaamista ja tutkimusmenetelmien hallintaa. Monitieteisyyttä tuetaan järjestämällä tiedekunnan jatkokoulutettaville yhteistä metodiopetusta. Tavoitteena on kehittää sellaisia opetuksen ja oppimisen muotoja, joissa eri tieteenalojen jatko-opiskelijat kohtaavat yhteisten aihepiirien ja ongelmanasettelujen kautta lähitieteiden menetelmiä sekä metodologisia ja teoreettisia suuntauksia.

Tiedekunta suunnittelee ja järjestää kaikille jatko-opiskelijoille tarkoitettua koulutusta, jonka tavoitteena on jatko-opiskelun käytäntöjen ja taitojen tehostaminen ja kohentaminen: kursseilla opetetaan tieteellistä kirjoittamista, julkaisemista korkeatasoisella kansainvälisellä forumilla, tieto- ja viestintätekniiikan käyttöä tutkimustyössä, tutkimushankkeiden suunnittelua ja rahoituksen hankintaa sekä konferenssitaitoja ja muita kansainvälisen tiedeyhteisön käytäntöjä.

Jatko-opintoihin sisällytetään mahdollisuus yliopistopedagogisten opintojen suorittamiseen ja käytännön opetusharjoitteluun. Yliopistonopettajan uralle tähtääviä jatko-opiskelijoita kannustetaan yliopistopedagogisiin opintoihin.

3 Peruskoulutus

Peruskoulutuksen kehittäminen perustuu tiedekunnan vahvistamaan opetuksen ja oppimisen kehittämisohjelmaan vuosille 2004-2006. Ohjelman mukaan valtiotieteellinen tiedekunta kouluttaa yhteiskuntaa monipuolisesti tuntevia asiantuntijoita. Tutkinnot perustuvat yhteiskuntatieteelliseen tutkimukseen. Tiedekunnan peruskoulutuksen vahvuutena on sen monialaisuus sekä kansainvälisyys, yhteiskuntien ja kulttuurien vertaileva tutkimus ja tiedekunnan osana toimiva Svenska social- och kommunalhögskolan (SSKH). Suunnitelmakaudella 2004-2006 korostuvat erityisesti seuraavat kehittämiskohteet:

Opiskelijavalinnat

Valintamenettelyä kehitetään niin, että se kannustaa saman vuoden ylioppilaita hakemaan tiedekuntaan. Samalla tavoitteena on saada tiedekuntaan motivoituneita ja monipuolisesti lahjakkaita sekä itsenäisesti ajattelevia opiskelijoita, jotka ovat kiinnostuneita yhteiskunnallisista asioista eri kulttuuripiireissä.

Tutkintorakenteen uudistaminen

Kandidaatin ja maisterin tutkintoja kehitetään tieteellisinä tutkintoina, jotka profiloituvat muihin yliopisto- ja ammattikorkeakoulututkintoihin nähden. Kandidaatin tutkinnossa perehdytään tieteelliseen ajatteluun, opitaan soveltamaan tieteellisiä menetelmiä ja erittelemään yhteiskunnallisia ongelmia useamman oppiaineen näkökulmasta. Maisterin tutkinnon tavoitteena on saavuttaa kyky itsenäiseen tutkimustyöhön, jossa sovelletaan tieteellisiä menetelmiä omalla asiantuntijuusalueella. Tutkintojen työelämärelevanssia tuetaan mahdollisuudella sisällyttää niihin monitieteisiä sivuainekokonaisuuksia. Mahdollisimman monella tiedekunnasta valmistuvalla sisältyy tutkintoon opintoja ulkomaisissa yliopistoissa. Monitieteisiä maisteriohjelmia varten vahvistetaan selkeät periaatteet. Tutkintojen kehittämisessä tehdään yhteistyötä eurooppalaisella korkeakoulualueella toimivien korkeatasoisten yliopistojen kanssa. Uusi ja vanha tutkintorakenne sovitetaan yhteen luomalla joustavat siirtymävaiheen käytännöt.

Opetuksen ja opiskelun tehostaminen

Opintojen suunnittelu ja ohjaus kytketään osaksi opiskelu- ja opetusprosessia ottamalla käyttöön henkilökohtaiset opintosuunnitelmat. Oppimisen arviointimuotoja kehitetään etenkin tiedekunnan kuulustelukäytäntöjä uudistamalla yhteistyössä opiskelijoiden kanssa. Opetusyhteistyölle luodaan uusia sisältöjä sekä laitosten kesken että keskustakampuksen tiedekuntien välillä. Opetuksen innovaatioita koskevaa tiedonkulkua edistetään erityisesti laitosten sisällä ja laitosten kesken. Oodi-järjestelmän palvelut otetaan käyttöön mahdollisimman täysimääräisesti.

Tieto- ja viestintätekniikan hyödyntäminen opetuksessa

Tieto- ja viestintätekniikan opetuskäyttöä kehitetään toteuttamalla Helsingin yliopiston virtuaaliyliopistostrategiaa valtiotieteellisen tiedekunnan vahvistamassa toimeenpanosuunnitelmassa vuosille 2004-2006 vahvistettujen tavoitteiden mukaan. Kehittämistyö kohdennetaan neljään laajaan verkko-opetuksen kehittämisalueeseen: opetuksen tehostaminen verkon avulla, oppimisportaalit, verkkokeskustelu sekä opetuksen ja oppimisen verkkoarviointi (OIVA). Tiedekunnan opetuksesta suuri

osa näkyy yliopiston tietoverkossa ja hyödyntää monipuolisesti sen palveluja. Opettajien ja opiskelijoiden tieto- ja viestintätekniikan taitoja vahvistetaan. Verkko-opetuksen kehittämisessä painotetaan verkostoitumista tiedekunnan ja yliopiston sisällä sekä yliopistojen kesken, koulutuksen järjestämistä ja tukimuotojen kehittämistä sekä verkko-opetuksen tutkimusta. Tähän tarkoitukseen haetaan pedagogisen yliopistonlehtorin virkaa.

Aineenopettajankoulutus

Tiedekunta pyrkii vahvistamaan yhteiskuntatieteiden asemaa sekä yhteiskuntatieteellistä ajattelua lukiodien opetuksessa. Aikuisopetukseen suuntautuvaa aineenopettajankoulutusta uudistetaan järjestämällä yhteisesti suunnitellut pedagogiset opinnot, jotka integroidaan mahdollisuuksien mukaan aineopintoihin.

Opetuksen ja oppimisen laadun arviointi

Laadun arviointia kehitetään kansainvälisessä koulutuksen arvioinnissa esitettyjen suuntaviivojen mukaan entistä systemaattisemmaksi ja säännönmukaisemmaksi luomalla tehokkaita ja toimivia arviointikäytäntöjä yhteistyössä laitosten ja opiskelijoiden kanssa. Laadun edistämiseksi hyödynnetään ulkoista arviointia sekä kansallisesti että kansainvälisesti erityisesti opinnäytteiden arvioinnissa. Opetusansioden arviointimenetelmiä kehitetään niin, että ne voidaan ottaa entistä paremmin huomioon virantäytössä. Opetuksen kehittämistyölle kehitetään toimivat tiedekuntatasoiset toimintamallit. Laitoksilla toteutettavaa opetuksen kehittämistyötä tuetaan kohdentamalla siihen omaa hankerahoitusta. Kehittämistyössä ansioituneita palkitaan.

4. Kansainvälistyminen

Yliopiston kansainvälisessä toimintaohjelmassa vuosille 2004-2006 nimetyt keskeiset tavoitteet ovat myös valtiotieteellisen tiedekunnan kansainvälistymisstrategian ydin. Valtiotieteellisen tiedekunnan osalta voidaan todeta, että tiedekunta on onnistunut varsin menestyksellisesti saavuttamaan jo nykyisinkin sille asetetut tavoitteet sekä kansainvälisen opiskelijavaihdon että ulkomaalaisten tutkinto-opiskelijoiden osalta.

Suunnittelukauden aikana kansainvälistymisen edistämiseksi painottuvat tutkimusta ja koulutusta käsittelevissä luvuissa esiin nostettujen toimenpiteiden ohella seuraavat keskeiset toimenpidelinjaukset:

- *kotikansainvälistyminen*: tiedekunta panostaa toimenpiteisiin ulkomaalaisten vierailevien opettajien saamiseksi tiedekuntaan. Opiskelijoiden liikkuvuutta edistetään, erityisesti jatko-opiskeluvaiheessa. Kotikansainvälistyminen tarkoittaa myös monikulttuurisuutta sekä ulkomaalaisten tutkinto-opiskelijoiden ja maahanmuuttajataustaisten opiskelijoiden tukemista.
- *kansainvälinen yhteistyö*: tiedekunta lisää yhteistyötä Euroopan uuden huippuyliopistojen verkoston (LERU) kanssa
- *englanninkielinen opetus*: tiedekunnan järjestämää englanninkielistä opetusta kehitetään siten, että tarjotut kurssit muodostavat, irrallisten yksittäisten kurssien asemesta kokonaisuuksia. Tällä tavoin luodaan edellytyksiä englanninkielisten maisteriohjelmien synnyttämiselle.

Tiedekunta pitää kuitenkin tärkeänä edelleen ylläpitää ja kehittää sen jo nykyisin hyvin toimivaa yhteistyöverkostoa ja kehittämishankkeita esimerkiksi Venäjällä ja Baltiassa. Vastaavasti tiedekunnan valtakunnallinen vastuu kehitysmaatutkimuksesta edellyttää nykyisten yhteistyösuhteiden jatkamista ja syventämistä, myös eteläisen Afrikan maiden kanssa.

5. Yhteiskunnallinen vuorovaikutus ja yhteiskunnalliset tehtävät

Valtiotieteellisen tiedekunnan osalta voidaan hyvin perustellusti todeta, että sillä on perinteisesti ollut vahva rooli yliopiston yhteiskunnallisen vuorovaikutuksen kentässä. Yhteiskunnallinen vuorovaikutus perustuu asiantuntijuuteen ja sen taustalla olevan tutkimuksen korkeatasoisuuteen ja relevanssiin sekä uusien näkökulmien tuomiseen kriittiseen yhteiskuntakeskusteluun.

Tutkimusperustainen asiantuntijuus

Valtiotieteellinen tiedekunta tarjoaa laaja-alaisen tutkimukseen perustuvan asiantuntijuuden yhteiskunnallisen päätöksenteon ja yhteiskunnallisen keskustelun tueksi sekä valtakunnallisella tasolla että alueellisesti, erityisesti Helsingin metropolialueella.

On syytä todeta, että huomattava osa tiedekunnan tutkijoiden ja opettajien yliopistolaitoksen ulkopuolelle suuntautuvista asiantuntijatehtävistä liittyy yhteiskunnallisen päätöksenteon ohella myös tutkimustoimintaan. Asiantuntijatehtävät koskevat paljolti pääkaupunkiseudulla sijaitsevien eri alojen sektoritutkimuslaitosten ja virastojen harjoittamaa soveltavaa tutkimusta ja selvitystyötä.

Sosiaaliset innovaatiot

Viimeaikaisessa tiede- ja tutkimuspoliittisessa keskustelussa on korostetusti tuotu esiin yliopistojen velvoite edistää tutkimustulosten vaikuttavuutta. Valtiotieteellisen tiedekunnan osalta tämä tarkoittaa sosiaalisen ulottuvuuden vahvistamista yhteiskunnallisissa päätöksenteossa ja keskustelussa sosiaalisista innovaatioista. Esimerkiksi viime vuosina kehitetyt uudentyypiset ratkaisut sosiaalityön koulutuksessa, erityisesti yhteistyössä Helsingin kaupungin sosiaaliviraston kanssa perustettu Heikki Waris -instituutti sekä Helsingin keskustassa toimiva alan ruotsinkielistä opetusta tukeva Mathilda Wrede -klinikka ovat hyviä esimerkkejä tiedekunnassa ja Svenska Social- och Kommunalhögskolanissa kehitetyistä sosiaalisista innovaatioista kuten myös alueellisesta yhteistyöstä, joissa yliopistollinen taho on yhteistyön yksi osapuoli.

Tiedekunta pyrkii eri tavoin kannustamaan tutkijoita ja opettajia olemaan aktiivisesti mukana tutkimustulostensa vaikuttavuuden ja hyödynnettävyyden edistämässä.

Aikuiskoulutus

Valtiotieteellisen tiedekunnan edustamilla oppiaineilla on kova kysyntä yliopistollisessa aikuiskoulutuksessa, erityisesti avoimessa yliopistossa. Tiedekunta pyrkii vastaamaan tähän kysyntään edellyttäen, että aikuisopetuksena järjestettävän opetuksen laadusta on riittävät takeet.